

Arrest

nr. 309 225 van 3 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 20 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 april 2024.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 juni 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. BOHLALA, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. De verzoekende partij dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2023 waarbij er wordt besloten tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

2. Overeenkomstig artikel 57/6/5, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming indien de verzoeker geen gevolg geeft aan een verzoek om inlichtingen binnen de maand na de verzending van dit verzoek en hiervoor geen geldige reden opgeeft.

In het licht van het voorgaande wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat de verzoekende partij geen gevolg heeft gegeven aan het aangetekend schrijven waarbij ze werd verzocht om alle elementen of motieven per aangetekend schrijven mee te delen op basis waarvan ze meent internationale bescherming nodig te hebben. Evenmin heeft de verzoekende partij binnen de maand geen geldige reden meegedeeld om te rechtvaardigen waarom ze aan dit verzoek geen gevolg heeft gegeven.

3. Uit de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat de commissaris-generaal de verzoekende partij twee maal heeft opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud om de motieven van haar verzoek om internationale bescherming te verduidelijken. De eerste oproeping vond plaats door middel van een aangetekend schrijven op 24 mei 2023. Hierbij werd haar medegedeeld dat haar persoonlijk onderhoud zou plaatsvinden op 22 juni 2023. Ze stelt niet aanwezig te kunnen zijn wegens ziekte. Volgens het doktersattest blijkt ze niet in de mogelijkheid om te werken van 20 juni 2023 tot en met 30 juni 2023. Vervolgens stuurt de commissaris-generaal een tweede oproeping voor een persoonlijk onderhoud via een aangetekend schrijven op 9 augustus 2023. Hierbij werd bepaald dat haar persoonlijk onderhoud zou plaatsvinden op 4 september 2023. Ze stelt wederom niet aanwezig te kunnen zijn wegens ziekte. Volgens het doktersattest blijkt ze niet in staat om te werken van 4 september 2023 tot en met 11 september 2023.

Na deze twee oproepingen, stuurt de commissaris-generaal op 8 september 2023 een verzoek om inlichtingen naar de verzoekende partij waarbij ze de verzoekende partij verzoekt om hem alle elementen/motieven, per aangetekend schrijven, mee te delen op basis waarvan ze meent internationale bescherming nodig te hebben. Deze oproeping werd haar betekend op 11 september 2023. Volgens de informatie op de enveloppe van de aangetekende zending was de verzoekende partij niet thuis en werd er bericht gelaten dat ze een aangetekende brief had ontvangen. Ze gaat deze brief echter niet ophalen op het postkantoor. De verzoekende partij brengt in het verzoekschrift of aanvullende nota geen enkele geldige reden bij waarom ze niet kon antwoorden op het verzoek om inlichtingen van de commissaris-generaal binnen de maand na de oproeping, noch kan dit gevonden worden in het administratief dossier. Haar eerder neergelegde medische attesten of het feit dat ze medisch gezien niet in staat was om te werken op het moment dat het verzoek om inlichtingen werd verstuurd, kunnen niet verklaren waarom ze niet in staat was om antwoord te geven binnen de maand na de verzending van het verzoek om inlichtingen. Ze legt verder geen medisch of ander attest neer dat kan verklaren waarom ze niet in staat was om hierop te antwoorden. Haar voorgaande medische attesten of het feit dat ze ziek was ten tijde van het aangetekend schrijven waarbij ze werd verzocht om inlichtingen kan dus niet worden beschouwd als geldige reden voor het niet overmaken van de elementen of motieven van haar verzoek om internationale bescherming binnen de maand na het verzoek van de commissaris-generaal.

4. Zoals reeds hierboven werd vastgesteld was de verzoekende partij reeds tweemaal afwezig voor haar persoonlijk onderhoud. Ze had hier telkens een geldige reden voor namelijk ziekte. Vervolgens stuurt de commissaris-generaal haar een verzoek om inlichtingen om de elementen en motieven van haar verzoek om internationale bescherming op schriftelijke wijze te verduidelijken. Ze toont in het verzoekschrift of de aanvullende nota niet aan waarom ze in de onmogelijkheid was om de elementen en motieven van haar verzoek om internationale bescherming schriftelijk ter kennis te brengen van de commissaris-generaal binnen een maand na zijn verzoek. Ze toont evenmin aan in het verzoekschrift en de aanvullende nota dat ze haar verzoek om internationale bescherming enkel kon verduidelijken tijdens een persoonlijk onderhoud bij de commissaris-generaal en niet via een verzoek om inlichtingen.

5. Tenslotte kan worden vastgesteld dat ze op de twee vorige oproepingen tot persoonlijk onderhoud wel gereageerd heeft met een geldige reden. Ze legt immers twee medische attesten neer om haar afwezigheid te verklaren. Hierop gelet kan er dus wel worden vastgesteld dat de verzoekende partij de inhoud van de oproepingen begreep en hierop dienstig heeft gereageerd door het overmaken van medische documenten. Een taalbarrière kan dan ook geen geldige verklaring zijn waarom ze binnen een maand na het verzoek om inlichtingen van de commissaris-generaal haar de motieven van haar verzoek om internationale bescherming niet heeft medegedeeld aan de commissaris-generaal.

6. Derhalve lijkt verzoekende partij met haar betoog in het verzoekschrift er niet in te slagen om aan te tonen of aannemelijk te maken dat de verwerende partij in de bestreden beslissing en in casu ten onrechte zou hebben besloten tot de beëindiging van haar verzoek op grond van artikel 57/6/5, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. In dit opzicht is het niet nuttig om de vluchtmotieven van de verzoekende partij te toetsen aan artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het

verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 13 juni 2024 staat het volgende vermeld:

“De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. Adv VzP stelt dat de beslissing te streng is voor VzP en bijgevolg vernietigd dient te worden. Ze verwijst naar haar verzoekschrift en naar haar verschillende medische problemen.”

5. Verzoekende partij brengt ter terechtzitting, met voormeld kort en algemeen betoog, geen concrete en dienstige argumenten bij die een ander licht (kunnen) werpen op de gronden van de beschikking van 16 april 2024.

Het doel van de vraag tot horen bestaat erin om ter zitting concreet uiteen te zetten en toe te lichten met welke grond(en) van de beschikking men het niet eens is en waarom. Verzoekende partij laat dit echter volledig na. Zij gaat immers niet in het minst in op de inhoud van de beschikking, doch beperkt zich tot de algemene opmerking dat de beslissing (van het Commissariaat-generaal) te streng is en vernietigd moet worden en tot het op algemene wijze verwijzen naar haar verzoekschrift en medische problemen, zaken waarmee reeds terdege werd rekening gehouden en waarop het concrete antwoord in de beschikking staat te lezen. Verzoekende partij laat alzo geheel na daadwerkelijk concrete repliek met betrekking tot de inhoud van de beschikking aan te brengen. De betreffende erin gedane vaststellingen en beoordeling blijven dan ook, bij gebrek aan enige concrete en dienstige repliek, onverminderd overeind.

De Raad stipt volledigheidshalve aan dat hij met toepassing van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet een bij de Raad aangevochten beslissing van het Commissariaat-generaal kan vernietigen hetzij omdat aan de beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° van datzelfde wetsartikel bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De Raad ziet *in casu* evenwel geen enkele reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Het loutere feit dat de verzoekende partij de bestreden beslissing te streng (voor haar) acht, vormt vanzelfsprekend geen grond tot vernietiging.

6. Derhalve wordt, gelet op het voorgaande, geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking opgenomen grond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS